

Neruda

Tänä yönä voin kirjoittaa surullisimmat säkeeni

Kirjoittaa vaikkapa: "Yö on tähtikirkas
ja sinisinä värisevät kaukaiset planeetat."

Yötuuli kiertelee taivaalla ja laulaa.

Tänä yönä voin kirjoittaa surullisimmat säkeeni.
Minä rakastin häntä, ja toisinaan hänkin rakasti minua.

Tällaisina öinä pidin häntä sylissäni.
Niin monet kerrat suutelin häntä loputtoman taivaan alla.

Hän rakasti minua, ja toisinaan minäkin rakastin häntä.
Miten olla rakastamatta hänen suuria kiinteitä silmiään.

Tänä yönä voin kirjoittaa surullisimmat säkeeni.
Ajatella ettei minulla ole häntä. Tuntee menettäneeni hänet.

Kuunnella valtavaa yötä, sitäkin valtavampaa ilman häntä.
Ja runo laskeutuu sieluun kuin kaste niittyyn.

Mitä siitä ettei rakkauteni kyennyt pidättämään häntä.
Yö on tähtikirkas eikä hän ole luonani.

Siinä kaikki. Kaukana joku laulaa. Kaukana.
Minun sieluni ei tyydy jäämään ilman häntä.

Katseeni etsii häntä kuin lähestyäkseen.

Sydämeni etsii häntä, eikä hän ole luonani.

Sama yö joka vaalentaa samat puut.

Me, silloiset, emme ole samat enää.

En rakasta häntä enää, totta kyllä, mutta kuinka rakastin.

Minun ääneni hapuili tuulta yltääkseen hänen kuuluviinsa.

En rakasta häntä enää, totta kyllä, mutta ehkäpä rakastan.

Rakkaus on niin lyhyt ja unohdus niin pitkä.

Koska tällaisina öinä pidin häntä sylissäni

minun sieluni ei tyydy jäämään ilman häntä.

Vaikka tämä olisi viimeinen tuska jonka hän minulle tuottaa

ja nämä viimeiset säkeet jotka hänelle kirjoitan.